

מסורת הש"ס

(א) [לקמן פט.],
(ב) [מוספתא פ"י, ג] לעיל
סח: לקמן עב. עח:
(ד) [לעיל סט.], (ה) ז"ל
בהפרה דבעל לא פקע
יעב"ז, (ו) ז"ל ומפרש הכי,

תורה אור השלם

1. וְאִם הָיָה תְּהִיָּה לְאִישׁ
וְנָדְרָהּ עָלֶיהָ אוֹ מִבְּטָא
שְׁפָתֶיהָ אֲשֶׁר אִסְרָה עַל
נַפְשָׁהּ: בַּמִּדְבָּר ל' ז'

הגהות הב"ח

(ח) במשנה זה הכלל נ"ב
ע"ן לקמן דף פט סוף
ע"א: (צ) רש"י ד"ה צמאי
פליגי וכו' דצ"ש סברי
היכא דשמע צעלה וכו'
שמת הצעל חוזר האב וכו'
צעל דאינו הפרה וכו'
אלא בהא קמיפלגי הכא
דכוז נדרים וכו' ויפטר לה
קאמר כ"ל ומיבת הכא
נמחק ב' פעמים:

פירוש הרא"ש

[illegible]

ממילתא דשמואל ה"א כדא' גופיה צעי וכמה: תנאי ב' ולא הספיק הבעל לשמוע ולא הספיק הבעל לשמוע ונתארכה בו ביום. מילתא דא"י אביה ובעלה אחריהן ה"ג שמע אביה והפך לה רישא אלף דרשא איירי ב' קאי צין ארישא

אמיתת הצעל, רבינו יונה ז'
אב הפרה גרועה דהיה לנו
מפירי': ה"ג שמע אביה ו
קאי בין ארישא דשמע אב

רעז"י

מתנני אביה ובעלה האחרון מפירין נדרים. אפי' מה שנדרה
לחצוריק ראשון: לרשות עצמה. שלא ינסת לאחד מהן או שלא צגרה
בצמחן המון אביה ובעלה כו' **גמ'** ונדרים עליה. קרא ימירא הוא
דלא אינטריך למיכתב דליכתוב רחמנא ואם היו תהיה לאיש ונדריה
או מצטב שפתיא אלא עליה מופנה
משום נדרים שנראו לארום הראשון
דיכול להפר ארום אחרון: תניא
כוותיה דשמואל. דאפילו צנדרים
שנראו לארום ראשון מיפר בעל
האחרון: ולא הספיק הצעל לשמוע כו'.
דהיינו נראו לארום ראשון: שמע
ובעלה ויפיר נא. דהשתא נראו לארום
ראשון: חוזר האב ומיפר חלקו של
בעל. לפי שאין הצעל מיפר אלא
בשותפות שבשעה שהפר עדיין לא
שמע האב ובשציל הכי חוזר ומיפר
חלקו של בעל עם חלקו: הן הן דברי
צ"ש. דאפילו נדרים שנראו לארום
מיפר האב לחודים: אבל צ"ה אומרים.
אין אב יכול להפר לא חלקו ולא חלק
חצירו עד שיהא ארום אחד עמו
הואיל ונראו לארום: צמאי פליגי.
צ"ש וצ"ה התם אמרי צ"ש גבי שמע
אביה ויפיר נא. ולא הספיק הצעל
לשמע עד שמת חוזר האב ומיפר
חלקו של בעל ופירשין התם אליבא
דצ"ש אינו צריך לפר חלקו אלא
חלק הצעל בלבד וצ"ה אומרים אין

ויהי כאשר חלק העצל בצדד חלה
א"כ מיפּר חלקו עמו והבא מוחלפת השיטה דצ"ש סברי (ג)
דשמע בעלה והיפּר לה ולא הספיק האז לשמוע עד שמת הצעל
והחור האז ומיפּר חלקו של צעל אינו הפרה עד שיכלול חלק
הפרתו והפרת צעל צבת אחת והבא קאמרי צ"ה אינו יכול
להספר כלל בלא ארוס אחרון אלّا הבא זהא קמיפּילגי דהוו
נדריים שנראו לארוס דקמתי שמע בעלה והפּר לה הבא קאמרי

צ"ש

דבשנע אב עסקין ומש"ה מסייע ליה מזבייתא לליכא לדחוי: וזלע
לשנענא לארום ראשון לא מני מפר ארום אחרון דכיון דנענא לראש
ומהקשא דהוית הילכך נימא לנדעים שנענא לארום ראשון ארום
מפר אז נמי לא מני מפר דצמקום ארום אז לא מפר לחודי
ראשון: פניא כוסיה דשמואל. דאפילו נדעים שנענא לארום ראשון מני
שנענא ונארום צו ביום. מש"ה קמני צו ביום דאי נארום ביום שלא
לשנענא (דנדיה): אזיב ובעליה האחרון מפירין נדיים. פירשן קתא הראשונים
לנענא היל. וזמניה מני "צ"ה דכצירא להו מקלס כולס כיון דשנע אזיב
לדיליה היכי מנו אז וארום אחרון להפר דהא אמרי "צ"ה דבהיא דלעיל
יכול להפר וצבי האי ויונא לא אמרי' מת דבעל נתרוקנה רשות לאכ משום
לילה לא מני מנתיק אבל הכא דאכיא ארום אחרון חזין ליה להאי ארום
דנענא מני אז ובעל להפר דרי ה"ג לאו אינתיקוי הוה: שמע צעלה ופפ
צבדיה רישא אלא דצרישא הפר אז והכא הפר צעל: חזור האב ומפר חלקו
וכי קמני ומפר חלקו של צעל אין ה"ג חלקו עצמו א"כ יפר האב דה"ה
הפרה לא מני ומלקו של צעל הא דאיעטרך לא צאמועין דאע"ה ד
משום דרי פייט ליה צעל צעלה הפרה דליות: אלב "צ"ה אומרי' אין יסונו
ממני שנענא לארום נתרוקנה רשות לאכ ומש"ה כיון דלגבי האי נדר ארום
דארום אחרון כמאל דלית' דמי מיהו כי נתרוקנה רשות דארום ראשון לא

צריס פקק אלט מציאות (צ"מ כא). וכמה א"ר יצחק קב גד' אמות דממוכס התם דר' יצחק
 יצחק מציאות המאורסה אבה' ובעלס פסיפון גיריה ביצ"ר שמע אביה וזכר ו
 יצחק שמת ונתארכה בן אבה' ל'י אבה' ובעלס גיריה נדרה. ולא קדמי
 שמת מיירי דנתארכה למחר דל' ב' דיום אמה' קמי ואל' הספיס הענל אפי' שמת נמי:
 חתמיה איה ואל' ק"ל ארישא אלל מיייר ששמת הענל וזמת ונתארכה ב' דיום ולכא וזפי' ק'
 יצחק נדרה איה אחרון מפר נדרים שנאכל לארוס רלאון וזיית מעל כומיס שגמל:
 הספיס הענל לשמוע עד שמת הענל חזר האל ומפר חלקו של הענל וכן סיפא איה כמו
 א' אלכ וארוס אחרון וסיפא איירי בענל אלכ גירדל: אמר רב' נתן חן הן דר' ברי' ב"ש.
 ו' אפי' איה נלכ"ש מניי ג' ב' איה נלכ"ש נדרה ואל' לרבינו אחרון גירדל

ואין להקשות דלמ"ה הו' דנקט בו דיוס דבריימא משמע דשמע, דלא בשמע בעל מיייר, דלמ"ה דשבו לא יוכל לחזור ולספר, ד"ס סיכא לא שטע אל בחיי אלאון דהוא ואחרון מיייר, דלמ"ה לא ולא הספיק בעל לשמוע עד שגמא בעל חודר אב ובספר חלקו של בעל. והינינו נא פ"ר וזאק קיפא דמור הניח: אבל ב"ה סברי אינו יבול להספר. דלא גרשא אל אצלה אלא חסרין, (אלא) (ואזין) ובעיה חסרין.

נערה המאורסה פרק עשירי נדרים

ר"ז

עמ.

מתני' גדרה והיא ארוסה וכו' אביה ובעלה האחרון מפירין גדריה. לדרוס מפר בקודמין בשותפות. והאי דנקיט נגמרשה זו ביום ונתאכרסה זו ביום משום דבשמע עסקינן דשמע ארוס או שמע אב ומש"ה דוקא זו ביום אבל ביום של אחריי לא דכיון דשמע חד

ומשה נתגרשה בו ביום
למאה אביה ובעלה
(6) זה הכלל כל שלא
היה אחת אביה ובעלה
: (גמ' מנחם דארום
אם לא ארום ראשון אמר
אם היו תהיה לאיש
היו עליה כבר דלמא
לארום ראשון אבל
ראשון לא מצי מיפר
א יתירא הוא: תניא
הה המאורסה אביה
צד ששמע אביה והפר
ל לשמוע עד שמת
מאה פעמים אביה
נדררה (7) שמע בעלה
אב לשמוע עד שמת
חלקו של בעל (7) א"ר
שטמאי אבל בית הלל
להפר במאי פליגי
רבי

צבי לה. ושמעתא נמי מוכחא דדינא גופיה שמואל הוא דקאמר ליה ולא ראיא דקרא בלחוד דאס איתא דדינא במתני' הוא ושמואל לא אמר מידי אלא דמוכח ליה מקרא הכי מיימי תניא כוותיה דשמואל מצרייתא דנערה המאורסה וכו' דהא בצרייתא לא מוכח ליה להאי יניא מהאי קרא דשמואל ואי האי דינא לא חזיא ליה שמואל אלא מתני' היא מאי אולמא בצרייתא ממנת' אלא ודאי משום דדינא גופיה שמואל קאמר ליה דנאי דמני ליה אמתני' מיהו מתני' זיבא לדחיה ה"מ צנדרים שלא נראו לארוס ראשון. שלא שמע אותם. אבל צנדרים לא נתרוקנה רשות לארוס אחרון אלא לאב דמוכח לעיל (דף ע: ע"ב) רון כמאן דלימיה דמי ומפר אב א"ג נימא דכיון דאיכא ארוס ולא עליה קרא יסירה הוא. לומר כל נדרים שעליה ואפי' נראו לארוס ומפר ארוס אחרון: שמע אביה והפר לה ולא הספיק הצעל לשמוע עד ייו כיון דכשמת צעל נתרוקנה רשות לאב ולא הפר צו ביום קיימיה דהך צבא קמייתא דברי הכל היא דפלוגתא ד"צ"ו וצ"ה בחדך צבא לה לה ואיקליש ליה האי נדרא דלכתי איתיה לאב ולא צטלה לה הפרה [א] דשמע אביה והפר לה ולא הספיק הצעל לשמוע עד שמת דאין האב כיון דאיקליש ליה נדרא לא חשיבא להורישו לאב וה"נ כי איכא אב וארוס דאיכא שניי רשות דמנתיק ליה האי נדרא מארוס לאב כל היכא דקליש אחרון ככרעיה דראשון וכיון דמארוס לארוס קאתי אע"ג דאקליש ליה ולא. הך צבא נמי צנאמארהס מיירי דצבוונא דרישא קיימא ולא מפלגא **אל צעל**. דאב לחודיה מני מפר אע"פ שנתארהס לאחר וכדמני' טעמא לא אצטריכא לתנא לשאמועינן דמילתא פשיטא היא שחלקו ש אב צבא על צבא חלקו אפי' ה חזר האב ומפר איף אותו חלק עצמו ש צעל **הפר**. אב צבא ארוס אחרון. ואמרין צבאי קפסלגי י"י סברי צנדרים אחרון כמאן דלימיה דמי וכדמפרס כמקור אפי' מפר דלא תימא הכי דיוקא צנדר' שלא נראו לארוס אבל נראו לא דלימא אלא אפי' נראו לו נמי נתרוקנה

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

בז א מ״י ס״א מהל'
 נדרים הל' יא סמג
 לאוין רמב טו״ע י״ד ס״
 רלב סעיף ג וסעי' ז יח
 יט וע״ש:
בז ב מ״י שם הל' יד
 וסמג שם טו״ע שם
 סעיף טז:
בח ג מ״י שם הל' יט
 טו״ע שם סעיף יא
 וע״ש:

תוספות

[illegible]

אחרון מפר' נדרה ביצ'ר
ואחרון מפר' נדרה, פי
נדרש, וקמי דכי שמי
נאזי לראשון דלחרון מפר':
נ' ולא הפר ז"ל שמת בעל
נ' ה' משום דקין מדר שמת
נ' דכי פסיקט האז (אלא) נ'
נ' כנר הפר חלק עצמו
נ' ומת אז קס האז תחמי
נ' ולא יחא לנימנ' [דקאן]
נ' פירי, ואז' ש' כנר היפר
נ' ארוס ראש', אז ואחרון
נ' נתן חז' דרבר ב"ש.
נ' מוריס ארוס הראשון לבעל